

og gøre sig lige saa megen Umage. Jeg tror ikke, man har noget Sidestykke indenfor Embedsverdenen til dette: at man giver højere Løn til saadanne enkelte, uden at man samtidig paalægger dem mere Arbejde eller et Arbejde, hvormed er forbundet større Ansvar. Det er underligt at kalde en Mand for Overlærer, naar han ikke har nogen under sig. Han er i Virkeligheden stillet, som han var, den Gang han var Adjunkt.

Jeg skal indrømme, at idet man stryger denne Overlærerinstitution, er det som Helhed betragtet et Næringstab for Standen. Derfor have vi stillet Ændringsforslag om at give alle Adjunkter et Lønningstrin til, saaledes at de kunne stige til 4,400 Kr., medens de efter Forslaget kun naa 4,000 Kr., samt at de nuværende Overlærere — der ifølge Lovforslagets § 1 skulle have en Begyndelsesløn af 3,600 Kr. — kunne stige til 4,800 Kr. Jeg tror, det er en Foranstaltning, som for Standen i sin Helhed vilde være meget nyttig og gavnlig, og jeg tror ogsaa, at den vilde være det for Skolens Arbejde. Mange uheldige Forhold undgaas ved det Ændringsforslag, vi have stillet. Vi have, som sagt, ogsaa stillet det Ændringsforslag, at den Ret, Ministeren har haft til at udnævne Overlærere, derunder indbefattet Sorø Akademi, ophæves.

Saa have vi stillet et Ændringsforslag med Hensyn til den Betaling, som Eleverne i Statens Almenskoler skulle yde. Den Betaling, som i Øjeblikket ydes ifølge Loven af 24. April 1903, er i Metropolitanskolen her i København for Gymnasie- og Realafdelingen 42 Kr. fjerdingaarlig og ved de andre Skoler 36 Kr. fjerdingaarlig. Ved Metropolitanskolens Mellemlasser er den nu 36 Kr., i de andre Skoler 30 Kr. fjerdingaarlig. De ville altsaa se, at den paa alle Trin er 6 Kr. højere fjerdingaarlig i København end ved Statens øvrige Skoler, det bliver altsaa 24 Kr., en Elev har at betale mere om Aaret, naar han gaar i Metropolitanskolen end ved Statens øvrige Skoler. Nyder en Elev ved Metropolitanskolen da nogen Fordel herfor? Nej, ikke det mindste. Undervisningen er den samme, og Undervisningens Maal er det samme, og saa er det underligt, synes det mig, at man vil kræve forskellig Betaling. Det er dog den samme Vare, der leveres ved begge Skoler. Nu er denne Betaling for Undervisningen, som jeg før nævnede, sat op med 6 Kr. paa alle Trin, saaledes, at den i Metropolitanskolen bliver enten 48 Kr. eller 42 Kr. fjerdingaarlig og

ude i de andre Skoler i Landet 42 Kr. eller 36 Kr. fjerdingaarlig. Vi have fra vor Side ment, at der ingen Grund var til at opretholde denne Forskel og have derfor stillet Ændringsforslag om, at Eleverne i samtlige Statens Almenskoler skulle betale det samme. Jeg skal tillade mig at anbefale disse Forslags Vedtagelse.

Trier: Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille om Ligestilling af Lønnen for Adjunkter og Lærerinder, har jeg, maa jeg indrømme, ikke stort Haab om at se vedtaget her i Tinget; Forhandlingerne i Udvalget have været vejledende for mig i saa Henseende. Jeg har imidlertid alligevel ment at burde stille Forslaget, fordi det berører et Spørgsmaal, der atter og atter vil komme frem, indtil det har fundet en tilfredsstillende Løsning, Spørgsmaalet om, hvorledes Arbejdet skal lønnes. I Loven af 24. April 1903 om højere Almenskoler nævnes Lærere og Lærerinder ved Siden af hinanden saaledes, at der ved deres Ansættelse i Skolen skal stilles samme Fordringer til dem: Fortrinlig Adgang til saadanne Embeder have de, der have underkastet sig Skoleembedseksamen, og fra 19. August 1908 bliver ingen ansat som Lærer eller Lærerinde ved disse Skoler, som ikke har underkastet sig en Prøve i Pædagogik og Undervisningsfærdighed. Og hvad Timetallet angaar, er det 24 saavel for Lærere som for Lærerinder. Der er i Virkeligheden ikke Spor af Forskel paa de Opgaver, der stilles, eller det Arbejde, som man kræver af dem. Adgangen til Overlærerembeder har ved Siden af sig Adgangen til Overlærerindeembeder, heller ikke der drages der noget Skel. Det eneste Sted i Loven, hvor Lærerinderne ikke nævnes med, er, hvor Talen er om Rektor. Men naar saaledes Arbejdet og Uddannelsen er den samme, forekommer det mig højt urimeligt, at man af Hensyn til Kønnene vil trække en Grænse mellem de Lønninger, som blive dem til Del.

Maaske man vil indvende, at Spørgsmaalet om Lærerindernes Lønning allerede er afgjort den 13. November 1903, altsaa saa nylig, at man derfor ikke har optaget det Spørgsmaal i denne Lov. Men da Loven her er en almindelig Lønningslov, der tager dette Spørgsmaal op til fornyet Debat, forekommer det mig naturligt, at man drager for Lærerindernes Vedkommende de Principper frem, som efter min Mening her burde være gældende. Der er ogsaa dette at bemærke, at naar man stiller